

Președintelui Republicii Moldova
Dlui Igor DODON

Președintelui Parlamentului Republicii Moldova
Dnei Zinaida GRECEANÎ

Prim-ministrului Republicii Moldova
Dlui Ion CHICU

A D R E S A R E

Privind legalitatea unei eventuale vaccinari obligatorii ca efect al virusului SARS-COVID-19

Începând cu 17 martie 2020, în Republica Moldova a fost instituită stare de urgență, pe o perioadă de 60 de zile, în legătură cu noul virus SARS-COVID-19. La finele acestei perioade, potrivit deciziei Comisiei Speciale Extraordinare, se instituie cod roșu de stare epidemiologică.

În acest timp, cu toții am avut posibilitatea să înțelegem ce înseamnă limitarea drepturilor fundamentale. Cu toate că avem multe semne de întrebare la acest capitol, inclusiv și la instituirea stării de urgență, în lucrarea de față ne propunem să analizăm un alt efect nociv al acestui virus enigmatic.

Tot mai mulți președinți de țară, politicieni, deputați, oameni de afaceri și experți medicali deschis declară despre testarea câtorva vaccine anti-COVID 19 ce urmează a fi administrat de preferință în mod obligatoriu. Nu au lipsit astfel de declarații nici în mediul politic al Republicii Moldova. Cu toții am fost avertizați despre un posibil nou val „pandemic” în apropierea lunii noiembrie, dar și despre o campanie de vaccinare a întregii populații a țării.

Deci, în analiza juridică ce urmează, ne propunem să examinăm aspectul legalității unei eventuale vaccinări obligatorii, vom face o analiză comparativă cu legislația altor țări, dar și vom examina efectele adverse ale unor nanocipuri, sau altor dispozitive ce ar putea fi incluse în componența pretinsului vaccin.

Vaccinarea este prin excelență o procedură medicală de prevenție. Adică se aplică pe un organism sănătos cu justificarea de a-l face și mai sănătos sau de a evita, pe viitor, îmbolnăvirea cu anumite boli.

În aceste condiții, persoana beneficiază de 2 drepturi fundamentale: dreptul la informare, consfințit de art. 34 din Constituția Republicii Moldova, și dreptul la ocrotirea sănătății garantat de art. 36 din legea fundamentală, având ca reper și interdicția expresă din cuprinsul art. 50 alin. 4 cu privire la minori de a nu fi folosiți la activități care le-ar dăuna sănătății.

Dreptul la informație astfel cum este definit în articolul 34 (1 și 2), prevede, pe de o parte (1) *„Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit”*, iar corelativ, (2) *„Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sînt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.”*

În același context de idei, prin Legea nr. 1256 din 19.07.2002 privind ratificarea Convenției pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane în ceea ce privește aplicațiile biologiei și ale medicinei și a Protocolului adițional la Convenție referitor la interzicerea clonării ființelor umane, semnată la Oviedo, Republica Moldova s-a angajat să respecte următoarele prevederi:

Art. 2: Întâietatea ființei umane. Interesul și binele ființei umane trebuie să primeze asupra interesului unic al societății sau al științei. (De aici rezultă că nu poate fi invocat binele public pentru a prejudicia o persoană)

Art. 4: Obligații profesionale și reguli de conduită. Orice intervenție în domeniul sănătății, inclusiv cercetarea, trebuie să se facă cu respectul normelor și obligațiilor profesionale, precum și al regulilor de conduită aplicabile în speță.

Art. 5: Regula generală. O intervenție în domeniul sănătății nu se poate efectua decât după ce persoana vizată și-a dat consimțământul liber și în cunoștință de cauză. Această persoană primește în prealabil informații adecvate în privința scopului și naturii intervenției, precum și în privința consecințelor și riscurilor. Persoana vizată poate în orice moment să își retragă în mod liber consimțământul.

Art. 10, pct. 1: Viața privată și dreptul la informație. (1) Orice persoană are dreptul la respectul vieții sale private din punct de vedere al informațiilor referitoare la sănătatea sa.

– Codul civil al Republicii Moldova:

Art. 43, alin. (1) În condițiile legii, *orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică*, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.

– Legea 263 din 27.10.2005 privind drepturile și responsabilitățile pacientului:

Art. 1 alin. (2) prevede:

- *pacient (consumator al serviciilor de sănătate)* – persoana care necesită, utilizează sau solicită servicii de sănătate, indiferent de starea sa de sănătate, sau care participă benevol, în calitate de subiect uman, la cercetări biomedicale;

- *drepturi ale pacientului* – drepturi derivate din drepturile fundamentale ale omului la viață și sănătate, care includ drepturi sociale ce țin de accesibilitate, echitate și calitate în obținerea asistenței medicale, precum și drepturi individuale ce țin de respectarea pacientului ca ființă umană, a demnității și integrității lui, realizate în cadrul utilizării serviciilor de sănătate sau în legătură cu participarea lui benevolă, în calitate de subiect uman, la cercetări biomedicale;

- *intervenție medicală (act medical)* – orice examinare, tratament, cercetare clinică și asistență sau altă acțiune aplicată pacientului cu scop profilactic, diagnostic, curativ (de tratament), de reabilitare sau de cercetare biomedicală și executată de un medic sau alt lucrător medical;

- *consimțământ* – consimțământul conștientizat al pacientului sau al reprezentantului său legal (în lipsa acestuia, al rudei apropiate) pentru efectuarea unei intervenții medicale, exprimat benevol, în baza informației multilaterale și exhaustive primite de la medicul curant sau de la medicul care efectuează cercetarea biomedicală (studiul clinic), autentificat prin semnăturile pacientului sau a reprezentantului său legal (a rudei apropiate) și a medicului în documentația medicală respectivă;

Art. 13: Consimțământul și modul de perfectare a acordului informat sau a refuzului benevol la intervenția medicală:

(1) *O condiție obligatorie premergătoare intervenției medicale este consimțământul pacientului, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta lege.*

(2) *Consimțământul pacientului la intervenția medicală poate fi oral sau scris și se perfectează prin înscrierea în documentația medicală a acestuia, cu semnarea obligatorie de către pacient sau reprezentantul său legal (ruda apropiată) și medicul curant. Pentru intervențiile medicale cu risc sporit (caracter invaziv sau chirurgical), consimțământul se perfectează obligatoriu, în formă scrisă, prin completarea unui formular special din documentația medicală, denumit *acord informat*. Lista intervențiilor medicale care necesită perfectarea acordului informat în formă scrisă și modelul formularului respectiv se elaborează de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale .*

(3) *Acordul informat trebuie să conțină în mod obligatoriu informația, expusă într-o formă accesibilă pentru pacient, cu privire la scopul, efectul scontat, metodele intervenției medicale, riscul potențial legat de ea, posibilele consecințe medico-sociale, psihologice, economice etc., precum și privind variantele alternative de tratament și îngrijire medicală.*

ANALIZĂ COMPARATIVĂ

În unele țări, spre exemplu în România, cu cât politicile guvernamentale au activat pentru legiferarea obligativității vaccinării, cu atât opinia publică, specialiștii (118 medici au cerut renunțarea la Proiectul legii vaccinării obligatorii), organizații nonguvernamentale în media online, amplele mișcări de stradă în toată țara le-au contracarat.

Astfel că, de la un Proiect (declanșat încă din perioada anilor 2013), de natură absolutistă, fundamentalistă, în care obligativitatea schemei de vaccinare trebuia să devină lege, s-a ajuns până în prezent, la situația în care Comisia pentru sănătate și familie din Camera Deputaților și-a însușit principalele amendamente aduse proiectului care au fost gândite pentru a-i proteja pe copii și pe părinții acestora de voința discreționară a statului și să le dea posibilitatea de a primi despăgubiri în cazul în care se vor confrunța cu reacții adverse cauzate de vaccinuri.

În propunerea amendamentelor favorabile acestui punct de vedere un deputat (Matei Dobrovie) a argumentat: „Nu poate fi pus un semn de egalitate între neglijarea copilului și dreptul părintelui de a alege pentru copilul său un serviciu medical sau altul. Atât timp cât vor exista efecte adverse și numeroase cazuri de copii afectați de vaccinare, poziționarea părinților împotriva vaccinării rămâne o opțiune justificată. Vaccinarea are un rol preventiv. Refuzul unui tratament medical cu potențial benefic, fără a prezenta garanții și care, ca orice medicament are și riscuri, nu poate fi încadrat la neglijarea medicală a copilului”.

Într-o luare publică de poziție în timpul dezbaterilor pe tema vaccinării, deputatul ALDE Varujan Vosganian a subliniat că România este semnatar a Convenției de la Oviedo sus menționate și nu poate să impună legea vaccinării obligatorii decât dacă renunță la semnătura pe acel tratat, ceea ce ar constitui un scandal diplomatic internațional și i-ar putea atrage sancțiuni.

În Suedia a fost *interzisă vaccinarea obligatorie*, FNS (Federația Națională a Sănătății) din Suedia a trimis o scrisoare Comitetului și a explicat că legea va încălca Constituția noastră dacă vom impune vaccinarea sau vom introduce vaccinuri obligatorii, potrivit reprezentanților mișcării Sofiei Arkelsten (politician suedez, membru al Riksdag și secretar al Partidului moderat, n. ed.). De asemenea (în afară de FNS), mulți alți suedezi au trimis scrisori în parlament și au îndemnat politicienii să respingă petițiile. Parlamentul, desigur, a remarcat că în societate există o mare respingere a tuturor formelor de impunere a vaccinărilor”.

Suedia a interzis vaccinarea obligatorie, invocând „problemele grave de sănătate” și faptul că aceasta încalcă dreptul constituțional al cetățeanului de a-și alege tratamentul.

La 10 mai, parlamentul suedez a respins șapte petiții care ar pune în aplicare legea privind vaccinarea obligatorie, declarând că aceasta „ar fi o încălcare a Constituției noastre dacă vom introduce vaccinarea obligatorie”.

În acest context de idei, este obligatoriu de a enunța și ideea că vaccinarea reprezintă și un pericol de microcipare sau introducere în organismul uman a altor dispozitive străine lui.

Opinia publică din multe state europene, protestează contra obligativității vaccinurilor, mai ales a vaccinului contra COVID-19, deoarece le consideră o cale prin care sistemul antihristic mondialist dorește să introducă în corpurile oamenilor microcipuri cu ajutorul cărora să-i poată controla, prin intermediul tehnologiei 5G.

În Parlamentul Italiei a fost formulat de către o deputată în mod oficial cererea de arestare a infractorului internațional Bill Gates, care este acuzat de faptul că este un criminal împotriva umanității, că a provocat prin vaccinuri moartea a 500.000 de copii în India, că susține ideea de genocid pentru reducerea populației planetei¹.

Bill Gates este considerat principalul responsabil pentru crearea tehnologiei de microcipare a populației, prin intermediul unui vaccin care să introducă în trup nanoparticule care reacționează la undele transmise de tehnologia 5G și permit sistemului să îl controleze pe om de la distanță.

Se consideră că tehnologia 5G în combinație cu anumite vaccinuri administrate în China și Italia au și stat la baza apariției acestui virus care a întors pe dos întreaga planetă.

¹ <https://evz.ro/se-cere-arestarea-lui-bill-gates-e-un-criminal-video-incredibil-de-la-tribuna-parlamentului.html>.

Totodată, a început microciparea în masă a populației din Europa. Cu toate că în Suedia vaccinarea nu este obligatorie, totuși mii de oameni, îndeosebi tineri, acceptă benevol și chiar cer să li se implanteze un microcip introdus sub piele cu ajutorul unei seringi. Tehnologia dezvoltată în Suedia pare a fi apărut deja și în Italia și se consideră că ea va avansa, pe măsură ce guvernele, care reacționează după acest virus planetar, își doresc un control asupra răspândirii bolii, iar aceste cipuri permit acest control².

Dacă în țări civilizate acest lucru mai poate încă fi la latitudinea cetățeanului dacă acceptă sau nu astfel de cip, în țări cu regimuri primitive această microcipare ar putea fi impusă prin lege și prin propaganda organizațiilor sorosiste care conduc societățile respective.

Premierul israelian Benjamin Netanyahu a șocat opinia publică din Israel prin faptul că a propus microciparea tuturor copiilor, odată cu întoarcerea lor la școală. Articolul apărut în The Jerusalem Post a șocat țara întreagă, pentru că măsura este concepută tot în contextul impunerii pretensei “distanțări sociale”.

Chiar dacă reprezentanții sistemului au sărit în apărarea premierului israelian cu explicații potrivit cărora Netanyahu nu a vorbit de cip, ci de senzor, ideea e că acel cip/senzor urmează a fi implantat în trupul copilului, adică se va face microcipare.

Luând în considerație cele expuse,

Solicităm:

1. Vaccinarea populației (anti-COVID-19, etc), precum și orice intervenție medicală să fie efectuată pe principii benevole, doar cu consimțământul și informarea corectă a pacientului (inclusiv și transparența componenței vaccinului și a posibilelor efecte adverse), cu respectarea prevederilor Convenției pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane în ceea ce privește aplicațiile biologiei și ale medicinei, de altfel, ratificată de către Republica Moldova.
2. Asigurarea tuturor drepturilor fundamentale ale oamenilor care ar refuza vaccinarea obligatorie, exceptând eventualele discriminări și/sau restricționări.
3. Asigurarea dreptului omului de a nu i se introduce/implanta orice dispozitiv/cip străin corpului uman, luând în considerație informația prezentată de către oamenii de știință

² <https://evz.ro/a-inceput-microciparea-in-masa-a-europenilor-chiar-sunt-numai-avantaje.html>.

despre pericolul acestora, precum și îngrijorarea întemeiată pe baza Apocalipsei Sfântului Ioan Teologul și a proorociilor Sfinților Părinți.

Președintele Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova

VLADIMIR,

Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove _____

Membrii:

SAVA, Arhiepiscop de Tiraspol și Dubăsari _____

ANATOLIE, Episcop de Cahul și Comrat _____

PETRU, Episcop de Ungheni și Nisporeni _____

MARCHEL, Episcop de Bălți și Fălești _____

NICODIM, Episcop de Edineț și Briceni _____

IOAN, Episcop de Soroca, Vicar mitropolitan _____

SILUAN, Episcop de Orhei, Vicar mitropolitan _____

Secretarul Sinodului, Prot. Vadim CHEIBAȘ _____